

Ha vi väl fått det allraminsta grand
 Af mat och dryck af hela företaget?
 Nej, *Finland*, gubbe! det är magens land
 Och vore *kuku* just vid detta laget.

Hur herrligt vore icke lifvet då,
 Och hvilket jubel ibland Sveriges söner!
 Den dyra tiden skulle snart förgå
 Och ingen klaga öfver knappa löner.
 Ty om ock mången såg ett ondt deri,
 Det skulle alltid glädja menskovännen,
 Ty *Finland* skulle endast Sveriges bli,
 Blott för att delas mellan tjänstemännen.

Det är ej lätt i hast att komma håg,
 Hvad storverk du uträttat under året,
 Jo, du har släppt ur landet all vår råg
 Och satt opp priset på att klippa håret.
 Guds hus du eldat, att vår frusna slägt
 Mer komfortabelt kan vår Herre dyrka,
 Och att odödlig bli som arkitekt,
 Du skänkt en skorsten åt Sankt Jakobs kyrka.

Jag ville språka i förtrolighet
 Ännu om *andra små omständigheter*;
 Men natten flyr, och tiden, som du vet,
 Är alltid kort och dyrbar för poeter.
 Din efterträdare nu spiran tar
 Och helsas skall i första morgon-väkten
 Med en sprittny kantat. — Au revoir!
 Sof som du börjat, helsa hem till slägten!

